

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 9 april 2019 met nummer RvVb-A-1819-0837
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0231-SA

Verzoekende partij	mevrouw Fanny STERCKX , met woonplaatskeuze te 3090 Overijse, Generaalbosweg 26
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
Tussenkomenende partij	de nv FLUVA vertegenwoordigd door advocaten Philippe MULLIEZ en Bart MARTEL met woonplaatskeuze op het kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 99.

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 4 december 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 5 oktober 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse van 21 maart 2017 houdende het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomenende partij, onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het plaatsen van een mestopslag op een perceel gelegen te 3090 Overijse, Generaalbosweg 24, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie N, nummer 14K2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 5 maart 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 19 maart 2018 toe in de debatten.

De Raad verwerpt met een arrest van 8 mei 2018 (nummer RvVb/S/1718/0810) de vordering tot schorsing.

De verzoekende partij dient een verzoek tot voortzetting in.

2.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 12 februari 2019.

Mevrouw Fanny STERCKX voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Bart MARTEL voert het woord voor de tussenkomende partij. De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 19 januari 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het aanleggen van een mestopslag” op een perceel gelegen te 3090 Overijse, Generaalbosweg 24.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 maart 1977 in agrarisch gebied.

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het Departement Landbouw en Visserij adviseert op 9 februari 2017 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 21 maart 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college beslist:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT PLANNEN VAN AANLEG

De bouwplaats is volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij KB van 7 maart 1977, gelegen in een agrarisch gebied. Deze gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin en mogen enkel de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen bevatten en de woning van de bedrijfsleider, voor zover deze een integrerend deel uitmaakt van een leefbaar bedrijf. Het ingediende project stemt overeen met de planologische voorschriften gevoegd bij het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse i.c. artikel 11 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

... ”

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

BESCHRIJVING VAN DE BOUWPLAATS, DE OMGEVING EN HET PROJECT

Door de reeds bestaande bebouwing en de reeds aanwezige infrastructuur, is de ordening van het gebied gekend. De omgeving bestaat hoofdzakelijk uit woningen in open verband. Het voorgelegde ontwerp voorziet het oprichten van een mestput opgericht aansluitend en aan de achterzijde van de bestaande loods.

De mestput zal worden gebruikt voor de tijdelijke opslag van de mest afkomstig van de paardenstallen van het landbouwbedrijf van de bouwheer gesitueerd op een nabijgelegen terrein. De mestput wordt voorzien met een waterdichte betonvloer en betonwanden met een gemiddelde hoogte van 2,30 m.

In de put wordt een lichte helling voorzien zodat de vloeistof voortkomend van de mest niet uit de opslagplaats kan lopen. Bijkomend wordt een betonput van 10000 l voorzien die dienst doet als bufferput.

Opslagcapaciteit.

Het volume van de mestput bedraagt : $14,8\text{m} \times 7\text{m} \times 2,3\text{m} = 238,3\text{m}^3$.

De mestput wordt voorzien voor 16 paarden.

Door 16 paarden wordt 40m^3 mest per maand geproduceerd. Voor een periode van 6 maanden moet dus 240m^3 opslagcapaciteit worden voorzien.

Er worden 6 maanden in rekening gebracht omdat de paarden dagelijks op de weide staan.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Het project is verenigbaar met de goede plaatselijke ordening. Het voorgelegde ontwerp brengt de goede ruimtelijke ordening van het gebied niet in het gedrang en integreert zich in de onmiddellijke omgeving.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 21/03/2017 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die handelingen.

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden :

Advies op basis van het gewijzigd plan ontvangen via mail per 15.02.2017. Conform de op 21 oktober 2014 afgeleverde stedenbouwkundige vergunning aan Dumortier LV voor het bouwen van een landbouwloods, moest er een infiltratievoorziening van minstens 8 075 liter en $12,92\text{m}^2$ voorzien worden. Deze werd voorzien waar nu, volgens de ingediende plannen voor een mestopslag, de toegangsweg met grindverharding zal komen. Een nieuwe infiltratievoorziening zal aangelegd worden links vooraan de loods. Deze infiltratievoorziening moet dezelfde minimum inhoud en oppervlakte hebben nl. 8 075 liter en $12,92\text{m}^2$. Bij de plaatsing van de infiltratievoorziening is het belangrijk rekening te houden met het niveau van overloop van de bestaande regenwaterput. Voor de opslag van 240m^3 in agrarisch gebied dient volgens de indelingslijst rubriek 28.2.c)1° een klasse 3-melding gedaan te worden door de aanvrager.

Als landschapsontwikkeling/erfbeplanting wordt volgende aanplant opgelegd :

- Langs de rechtse perceelsgrens een groenscherm in inheems loofhoudend bosgoed en een voldoende dichtheid vb. een gemengde aanplant van haagbeuk, kornoelje, veldesdoorn en hondsroos. Deze gemengde aanplant ter hoogte van de loods en mestput te voorzien van hoogstambomen plantmaat 10/12. (+- 5 stuks)*
- Langs de linker perceelsgrens achteraan de groenzone volgens de maatvoering van het plan te voorzien met minimaal 5 streekeigen hoogstammen, plantmaat 10/12 en een gemengde aanplant idem als de rechtse plantzone te voorzien.*

Een natuurlijke ecologische structuur met de nodige biodiversiteit is hier aan te bevelen boven een strakke lijnstructuur. Het project kan mogelijk met de steun van RLD verder ontwikkeld en gerealiseerd worden.

- *In toepassing van het Vlaamse decreet van 1 juni 2012 is het plaatsen van rookmelders verplicht.*
  - *Aanmerkelijke reliëfwijzigingen zijn steeds vergunningsplichtig.*
  - *Het is ten strengste verboden het natuurlijk reliëf van de bodem te wijzigen in de laterale stroken van 1.00m t.o.v. de perceelsgrenzen.*
  - *De aanvrager moet alle maatregelen treffen teneinde in regel te zijn met de voorschriften van het burgerlijk wetboek, betreffende lichten en zichten, inzonderheid voor wat betreft de erfdienstbaarheid of gronddiensten.*
  - *De huidige bouwvergunning wordt slechts rechtsgeldig indien de nodige milieuvergunningen zijn bekomen.*
  - *Enkel Nederlandstalige opschriften zijn toegelaten.*
  - *Het formulier van de hemelwatertoets met berekening maakt integraal deel uit van deze beslissing. Deze vergunning stelt de aanvrager niet vrij van het aanvragen en verkrijgen van eventuele andere vergunningen of machtigingen, als die nodig zouden zijn.*
- ...

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 6 juli 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 27 september 2017 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij adviseert:

“ ...

5.1 Vormvereisten

Het beroepschrift werd per beveiligde zending ingediend bij de deputatie. De bewijzen van gelijktijdige verzending van een afschrift van het beroepschrift aan het college van burgemeester en schepenen en aan de aanvrager zijn bijgevoegd evenals het bewijs van betaling van de dossiervergoeding.

In toepassing van art. 4.7.21. §3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening beschikt elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden over een termijn van 30 dagen ingaand de dag na deze van de aanplakking vermeld in art. 4.7.19. §2, om beroep in te dienen. Tot de aanplakking werd overgegaan op 6 april 2017 volgens het attest, afgeleverd door de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde.

In het beroepschrift wordt het attest van de gemeente in twijfel getrokken. Op 27 juli 2017 werd de gemeente verzocht om verduidelijking te krijgen betreffende de aanplakking en de wijze waarop deze heeft plaatsgevonden. Op 23 augustus 2017 deelt de gemeente mee dat het attest gebaseerd is op de verklaring op eer en dat zij geen controle heeft uitgevoerd op de aanplakking.

Uit de vaste rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (onder andere arresten A/1516/0173 van 30 oktober 2015, A/2013/0081 van 19 februari 2013, A/2014/0634 van 16 september 2014, A/2012/0396 van 3 oktober 2012 en A/2011/0061 van 4 mei 2011) blijkt dat een attest van aanplakking dat louter gebaseerd is op een

verklaring op eer van de aanvrager, niet als een geldig attest van aanplakking kan beschouwd worden.

Hierdoor kan er geen eenduidige startdatum van de aanplakking worden vastgesteld en wordt het beroep dat gedateerd is op 6 juli 2017 en ontvangen op 12 juli 2017 als tijdig beschouwd.

Het beroepschrift voldoet aan de vormvoorschriften opgelegd door art. 4.7.21. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

...

5.6 Beoordeling

a) Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Het goed maakt geen deel uit van een goedgekeurde niet vervallen verkaveling. Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed gelegen in een agrarisch gebied. Artikel 11 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van kracht. De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen bevatten, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze integrerend deel uitmaakt van een leefbaar bedrijf en eveneens para-agrarische bedrijven.

De beroeper stelt dat de mestvaalt niet hoort bij een agrarisch of para-agrarisch bedrijf, maar een recreatief bedrijf dat 2km verderop is gelegen (manege) en aldus als complementaire uitrusting niet verenigbaar is met het agrarisch gebied. Dit standpunt kan niet worden bijgetreden. Het opslaan van mest staat rechtstreeks in relatie met de landbouwbestemming en dient niet noodzakelijk als complementair aan een bedrijf gezien te worden. Overigens wordt het houden van paarden tot de aanvaardbare para-agrarische activiteiten gerekend en de mest kan niet als een recreatief bijproduct worden gezien, ongeacht of een paard nu gebruikt wordt voor het opleiden van ruiters of niet. Het betrokken bedrijf werd ook recent in agrarisch gebied vergund, zodat ook de stelling dat het om een manege gaat niet gestaafd wordt. De afzet van de mest is bovendien doorgaans gerelateerd met de landbouwbestemming en er is geen enkele regel die oplegt dat de opslag geïntegreerd bij het eigen bedrijf moet gebeuren. In het kader van de uitrijregelingen is (/was) het bv. niet ongebruikelijk om volledig geïsoleerd in het agrarisch gebied aan meer grootschalige mestopslag te doen om grote transporten te vermijden. De opslag is dus noch eigen aan de bron, noch aan de bestemming en kan als een inrichting op zichzelf beschouwd worden met een afdoende relatie met de landbouw.

Het plaatsen van de mestopslag bij een landbouwloods van een ander bedrijf, of om het even bij welk ander gebouw of geïsoleerd is aldus niet in strijd met de planologische bestemmingsbepalingen van het agrarisch gebied. Voor elke toelaatbare zone-eigen constructie dient uiteraard ook de verenigbaarheid met de plaats verder onderzocht. Dit maakt deel uit van een verdere beoordeling.

b) Hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. Het betrokken goed is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Er dringen zich in het kader van de watertoets

geen maatregelen op inzake overstromingsvrij bouwen of beperkingen inzake de inname van komberging.

Gezien de aanvraag een uitbreiding van de bebouwde en verharde oppervlakte inhoudt zal er een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem plaatsvinden. In deze omstandigheden dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de geldende stedenbouwkundige verordeningen. In deze dient gesteld dat het water dat op de mesthoop valt vervuild zal zijn en niet in aanmerking kan komen voor enig herbruik of voor infiltratie. Aldus geldt er een vrijstelling voor afkoppeling.

Opgemerkt kan worden dat wel in een nieuwe infiltratievoorziening is voorzien, maar deze is in functie van de bedaking van de loods, waarvan eerder de infiltratievoorziening gepland was ter hoogte van de mestput. De dienst openbare werken van de gemeente merkt op dat deze dezelfde capaciteit moet hebben van 8075l en 12,92m². Op het plan heeft de voorziening een oppervlakte van 15m², wat voldoet, het volume kan in een eventuele vergunning worden opgelegd. De toegang tot de mestput is voorzien in een waterdoorlatende verharding zodat aan de provinciale verordening verhardingen is voldaan.

In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

c) De derdenberoepers stoelen hun bezwaar in hoofdzaak op de hinder die zal voortvloeien voor henzelf en voor de woonomgeving. Er wordt ondermeer gesteld dat een afstandsregel van 300m dient gerespecteerd te worden tot het woongebied en deze afstand kleiner is. Art. 11.4.1. van de omzendbrief van 8 juli 1997 bij het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen legt inderdaad een afstandsregel op voor intensieve veeteelt of agrarische bedrijven met industrieel karakter tegenover woongebied, maar de voorliggende mestput heeft geen betrekking op intensieve veeteelt en bovendien is de regel niet van toepassing tegenover een woongebied met landelijk karakter (op ca. 130m). Het meest nabije vol rode woongebied ligt op meer dan 800m.

De aanvragers motiveren hun aanvraag vanuit het gegeven dat de eigen bedrijfssite in waterwingebied is gelegen, waarin geen mestopslag is toegelaten. De gemeente neemt dit argument in navolging van de afdeling duurzame landbouwontwikkeling in aanmerking (tegenover een voorgaande geweigerde aanvraag waarin deze motivatie niet naar voren werd gebracht) en ziet een voordeel naar gebundeld transport en een lagere mobiliteit. De beroepers stellen dat de voordelen voor de mobiliteit niet zijn aangetoond, daar er nog steeds frequent zal moeten gereden worden en wijzen bijkomend op het beperkte wegprofiel ter plaatse.

Inzake de milieuvergunningsplicht geldt er enkel een melding (tot 5000 m³). Dit gaat voort op het uitgangspunt dat het een agrarisch gebied is. Met een volume van ca. 200m³ geldt enkel vergunningsplicht in de woongebieden (klasse II). De plaats betreft geen woongebied, maar niettemin kan wel opgemerkt worden dat er een zonevreemde woningenconcentratie is met een viertal woningen binnen een straal van 100m en binnen de straal van 200m nog een twintigtal bijkomende woningen. De meest nabije woning (van

de beroepsindiener) bevindt zich op ca. 30m vanaf de inplantingsplaats van de mestput. Hier dient toch gesteld dat de inplantingsplaats inzake het hinderaspect onzorgvuldig gekozen is.

Voor zonevreemde woningen zijn doorheen de tijd steeds meer verruimde basisrechten ontwikkeld, die maken dat deze bebouwing niet langer als uitdovend dient gezien te worden maar een duurzaam bestaansrecht heeft verkregen binnen het agrarisch gebied. Aldus is het wonen daarom nog geen evenwaardige functie aan de landbouwfunctie geworden maar dient toch rekening gehouden te worden met het evenwicht tussen deze functies en dient uitgemakt wat tot een aanvaardbare hinder kan worden gerekend. De landbouw werd pas recent terug geïntroduceerd op deze plaats met een loods waarin enkel opslag voorkomt en waarvan de impact op de omgeving verwaarloosbaar is. Een mestput heeft een aanzienlijk grotere impact.

Art. 1.1.4. van de VCRO bepaalt dat de ruimtelijke ordening gericht is op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.

Art. 4.3.1. § 2. van de VCRO voegt hier de beoordelingsgronden aan toe. De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

‘het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4’

Hier dient toch gesteld dat een afstand van slechts 30m tot de eerste nabijgelegen woning ten noordwesten (niet de overheersende maar wel frequente windrichting) en de aanwezigheid van meerdere woningen in de directe omgeving maakt dat een open mestopslag hier niet te verantwoorden is. Dit dan voornamelijk vanuit het oogpunt van hinderaspecten met in hoofdzaak geuremissies. Gezien er op regelmatige basis zal aangevoerd worden bij het reinigen van de stallen zal deze put ook regelmatig geroerd worden. Er bestaan manieren om op een minder storende manier aan mestopslag te doen, gezien deze op veel plaatsen in het agrarische gebied kan toegestaan worden en dus ook bij meer geïsoleerde agrarische doelingen. Daarbij is het ook mogelijk om deze (deels) in te graven en vanuit ruimtelijk oogpunt dus minder genoodzaakt te zijn om aan te sluiten bij bestaande opgaande constructies. Ook zijn er gesloten constructies mogelijk. Hier is gekozen voor een structureel aangetast gebied, maar dan gedomineerd door de woonfunctie, waarbij de groenschermen te weinig waarborgen kunnen bieden wat betreft de geuraspecten. Het kan geen grote moeilijkheid vormen om alternatieve en betere inplantingsplaatsen te vinden die meer evenwicht met de omliggende functies waarborgen.

Conclusie

De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- *de opbouw van een open mestput aansluitend op een woningenconcentratie en op slechts ca. 30m van de meest nabijgelegen woning is niet te verantwoorden vanuit het standpunt van hinderlijkheid, wat een volwaardig beoordelingscriterium vormt tegenover de economische en bedrijfstechnische behoeften van de aanvrager.*

Voorstel van beslissing

1) *Het beroep van Robert Peeters, advocaat, Brusselsesteenweg 506, 3090 Overijse namens Fanny Sterckx, derde, is ontvankelijk.*

2) *De stedenbouwkundige vergunning inzake het plaatsen van een mestopslag, gelegen Generaalbosweg te Overijse, kadastraal bekend: afdeling 1, sectie N, perceelnummer 14k2, weigeren.*

...

Na de hoorzitting van 5 oktober 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 5 oktober 2017 onontvankelijk. De verwerende partij beslist:

“..."

5.1 Vormvereisten

Het beroepschrift werd per beveiligde zending ingediend bij de deputatie. De bewijzen van gelijktijdige verzending van een afschrift van het beroepschrift aan het college van burgemeester en schepenen en aan de aanvrager zijn bijgevoegd evenals het bewijs van betaling van de dossiervergoeding.

In toepassing van art. 4.7.21. §3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening beschikt elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden over een termijn van 30 dagen ingaand de dag na deze van de aanplakking vermeld in art. 4.7.19. §2, om beroep in te dienen. Tot de aanplakking werd overgegaan op 6 april 2017 volgens het attest, afgeleverd door de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde.

In het beroepschrift wordt het attest van de gemeente in twijfel getrokken. Op 27 juli 2017 werd de gemeente verzocht om verduidelijking te krijgen betreffende de aanplakking en de wijze waarop deze heeft plaatsgevonden. Op 23 augustus 2017 deelt de gemeente mee dat het attest gebaseerd is op de verklaring op eer en dat zij geen controle heeft uitgevoerd op de aanplakking.

Er is een attest van de secretaris en dit is geldig tot er een bewijs van het tegendeel is. Het attest van de gemeente is er. Alleen de duur van uithangen wordt betwist. Zeggen dat niet bewezen is dat het er 30 dagen heeft gehangen is geen bewijs van tegendeel. De getuigenissen van de mensen zijn een aanzet van bewijs, maar het is geen bewijs op zich. Er zijn foto's die aantonen dat het uitgehangen heeft. De latere verklaring van de gemeente is geen bewijs van tegendeel.

Gelet op de aanplakking op 6 april 2017 en het beroep dat gedateerd is op 6 juli 2017 is de termijn van 30 dagen niet gerespecteerd en wordt vastgesteld dat het beroep laattijdig is en aldus onontvankelijk.

...

BESLUIT

1. *Het beroep ingediend door Robert Peeters, advocaat, Brusselsesteenweg 506, 3090 Overijse namens Fanny Sterckx, derde tegen de vergunning met voorwaarden van het college van burgemeester en schepenen van Overijse van 21 maart 2017 onontvankelijk te verklaren;*
...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

Gelet op de vaststelling dat de bestreden beslissing het administratief beroep van de verzoekende partij onontvankelijk verklaart, is het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering beperkt tot de vraag of de verwerende partij het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk heeft verklaard.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert als volgt de schending aan van artikel 4.7.19 §2 VCRO, artikel 4.7.21 §3, 3° VCRO en artikel 4.7.23 VCRO, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel:

“ ...

a) *Eerste onderdeel schending van artikelen 4.7.19 §2 VCRO, artikel 4.7.21 §3, 3° VCRO:*

...

Artikel 4.7.19 §2 VCRO bepaalt aldus dat er slechts sprake kan zijn van (regelmatige) aanplakking in de zin van artikel 4.7.19 VCRO indien deze aanplakking gedurende dertig dagen bleef hangen

De aflevering van het attest waarvan sprake in artikel 4.7.19 §2 VCRO kan slechts regelmatig gebeuren indien de bevoegde burgemeester "erover waakt" dat tot deze regelmatige aanplakking is overgegaan.

Nochtans heeft verzoekster in het administratief beroepschrift opgeworpen dat de aanplakking niet regelmatig plaats heeft gevonden omdat de aanplakkingstermijn van 30 dagen niet werd nageleefd.

Uit het administratief dossier blijkt dat het attest van aanplakking, afgeleverd door de gemeentesecretaris, onregelmatig is wegens gebrek aan controle, hetgeen door de gemeente werd toegegeven, minstens zijn er manifest tegenstrijdige elementen door de gemeente aangevoerd omtrent de daadwerkelijke controle van de aanplakking. De deputatie heeft onterecht gesteld dat er sprake is van een regelmatige aanplakking in de zin van artikel 4 7 19 VCRO op grond waarvan de gemachtigde van de burgemeester een attest kon afleveren.

Ook Uw Raad heeft herhaaldelijk gesteld dat een attest van aanplakking dat louter gebaseerd is op de verklaring op eer van de aanvrager, geen regelmatig attest van aanplakking is in de zin van de VCRO.

Dit werd door Uw Raad recent nog bevestigd.

...

Het bestuur dat stelt

"Er is een attest van de secretaris en dit is geldig tot er een bewijs van het tegendeel is" schendt daarmee kennelijk artikel 4 7 19 VCRO en de erin vervatte begrippen.

Dit wordt bovendien regelmatig door de toezichthoudende overheden gecommuniceerd, zodat noch de gemeente Overijse, noch verweerster hieromtrent onwetend kan zijn.

Zo luidde een recent nieuwsbericht van de Vlaamse Overheid op haar website nog:

...

Ook het Grondwettelijk Hof bevestigde deze zienswijze, en het belang van controle door de gemeente, gelet op de belangrijke gevolgen van het afgeleverde attest voor belanghebbende derden.

Het Grondwettelijk Hof overweegt immers met betrekking tot de aanplakking als vorm van bekendmaking van vergunningsbeslissingen in het arrest nummer 8/2011 van 27 januari 2011:

...

Het Grondwettelijk Hof oordeelt thans dat er sprake is van een schending van de rechtszekerheid indien de gemeente niet overgaat tot controle, nu elke belanghebbende derde moet kunnen vertrouwen op de waarachtigheid van het attest dat tot stand komt en de burgemeester "bovendien" erover moet waken dat deze controle gebeurt.

Daaruit volgt dat de beroepstermijn, bedoelt in art 4 7 21 VCRO, slechts kan lopen in zoverre door de gemeente werd gecontroleerd of er wel degelijk tot aanplakking werd overgegaan, quod non in casu.

Oordelen dat de beroepstermijn verstreken is, hoewel niet kan gesteld worden dat de aanvrager regelmatig is overgegaan tot aanplakking in de zin van de VCRO, is een schending van artikel 4.7.21 VCRO.

Er is geen eenduidige startdatum van de aanplakking, noch is de volledige termijn van de aanplakking gerespecteerd waardoor in elk geval geen sprake kan zijn van het verstrijken van de beroepstermijn.

Het middelenonderdeel is gegrond

b) Tweede onderdeel schending van artikel 4.7.23 §1 iuncto artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve rechtshandelingen.

Artikel 4.7.23 §1 stelt

...

Uit deze bepaling blijkt dat de deputatie in haar besluitvorming rekening moet houden met de overwegingen en de beslissingen van de PSA. De deputatie die wenst af te wijken van het verslag van de PSA dient dit toe te lichten en aldus ontstaat er een verzwaarde motiveringsplicht.

Uw Raad stelde in dat verband immers:

...

De uitdrukkelijke motiveringsplicht die overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet op de overheid rust, vereist dat elke administratieve beslissing met individuele strekking afdoende, correct en pertinent gemotiveerd is.

Een administratieve beslissing, overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet, mag niet gesteund zijn op tegenstrijdige motieven.

Elke administratieve beslissing, op grond van het materiele motiveringsbeginsel, moet gesteund zijn op motieven die zowel in feite als in rechte toelaatbaar zijn.

Het bestreden besluit gaat aldus onterecht voorbij aan de bezwaren in het andersluidend verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, zonder dit ook maar op enige wijze te motiveren.

Verweerster was, overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet en het zorgvuldigheidsbeginsel, gehouden om de argumenten en bezwaren van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, zoals geformuleerd in haar verslag, te onderzoeken en de andersluidende elementen in dit verslag te ontmoeten en motiveren.

Dit is kennelijk niet gebeurd. Hoewel de PSA uitdrukkelijk verwijst naar de vaste rechtspraak van Uw Raad waarin bepaald wordt dat het attest geen attest kan zijn met bewijskracht tot het tegendeel werd bewezen bij gebreke aan controle;

En hoewel de gemeente uitdrukkelijk toegeeft dat geen enkele vorm van controle is gebeurd;

Stelt verweerster toch dat dit attest bewijskracht heeft tot het tegendeel werd bewezen, en dit zonder bijkomende motivering.

De motiveringsplicht is kennelijk geschonden. Het middelenonderdeel is gegrond.

c) Derde onderdeel Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

Luidens het zorgvuldigheidsbeginsel is de overheid gehouden elke administratieve beslissing slechts te treffen na zorgvuldige voorbereiding en beoordeling van het dossier, zowel in feite als in rechte en zich zo nodig voldoende dient te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen.

Uit het administratieve dossier blijken echter verschillende tegenstrijdigheden, minstens blijken er enkele kennelijke onduidelijkheden.

Zo stelt de gemeente Overijse dat het attest gebaseerd is op de verklaring op eer en dat zij geen controle heeft uitgevoerd op de aanplakking.

Nochtans heeft het diensthoofd Ruimtelijke Ordening van de gemeente Overijse, mevrouw E CATRY, verklaard aan de instrumentaliserende gerechtsdeurwaarder dat zij de controle van aanplakking heeft uitgevoerd, en dit voor dat zij nog maar op de hoogte kon zijn van de aanplakking. Zij verklaarde immers dat zij de controle heeft uitgevoerd op 6 april 2017, hoewel de gemeente slechts kennis had van de verklaring van de Heer FLUYT op 13 april 2017, hetzij 7 dagen later.

Er is thans enerzijds de verklaring van diezelfde mevrouw CATRY dd 23 augustus 2017 aan verweerster dat zij géén controle heeft uitgevoerd (Stuk 17).

En anderzijds is er haar verklaring aan de gerechtsdeurwaarder van een controle die in beginsel niet kan plaatsgevonden hebben.

Deze manifeste onduidelijkheid noopt tot verder onderzoek wil een zorgvuldig besluit omtrent de zagezegde regelmatige aanplakking genomen worden.

Het bestuur dat deze kennelijke tegenstrijdigheid, minstens kennelijke onduidelijkheid, laat bestaan en alsnog op grond van deze onduidelijkheden een besluit treft, schendt het zorgvuldigheidsbeginsel gelet op de onvolledige informatie waarover zijn beschikt.

Het bestreden besluit steunt zich blindelings op het attest van aanplakking dat louter de verklaring op eer van de aanvrager kan attesteren.

*Het middelenonderdeel is gegrond.
...*

2.

De verwerende partij antwoordt als volgt:

“ ...

Overeenkomstig artikel 4.7.21, §3 VCRO beschikt elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden over een termijn van 30 dagen, ingaand de dag na deze van de aanplakking, om beroep in te dienen.

Welnu, uit de verklaring op eer van de aanvrager, alsook uit het attest van aanplakking, blijkt dat er tot aanplakking werd overgegaan op 6 april 2017.

De beroepstermijn van 30 dagen begon derhalve te lopen op 7 april 2017 om te vervallen op 6 mei 2017 om middernacht.

Ontegensprekelijk werd huidig administratief beroep, dat gedateerd is op 6 juli 2017 en ontvangen werd op 12 juli 2017, dan ook laattijdig ingediend, zodat verwerende partij dan ook terecht het administratief beroep als onontvankelijk heeft afgewezen.

Volgens verzoekende partij zou het attest van aanplakking echter niet regelmatig zijn, waardoor de beroepstermijn niet zou zijn beginnen lopen en het administratief beroep derhalve ontvankelijk had moeten worden verklaard. Volgens verzoekende partij zou de gemeente meer bepaald zelf hebben meegedeeld dat het attest gebaseerd is op de verklaring op eer van de aanvrager, en dat zij geen controle heeft uitgevoerd op de aanplakking.

Het attest van aanplakking ligt in casu echter voor, en zulk attest is geldig tot er een bewijs van het tegendeel is. Zeggen dat niet bewezen is dat het er 30 dagen heeft gehangen is geen bewijs van tegendeel. De getuigenissen van de mensen zijn een aanzet van bewijs, maar het is geen bewijs op zich. Er zijn foto's die aantonen dat het uitgehangen heeft. De latere verklaring van de gemeente is geen bewijs van tegendeel.

Verwerende partij heeft in de bestreden beslissing dan ook terecht geoordeeld dat het administratief beroep als onontvankelijk dient te worden afgewezen en heeft hierbij ook afdoende gemotiveerd waarom zij deze mening is toegedaan, in afwijking van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar.

Van enige schending van art. 4.7.19, §2 VCRO, van art. 4.7.21, §3 VCRO en/of van art. 4.7.23 VCRO kan er in casu derhalve geenszins sprake zijn.

Verder kan er in casu evenmin sprake zijn van enige schending van de formele en / of materiële motiveringsplicht (artt. 2 en 3 formele motiveringswet). De bestreden beslissing werd afdoende, pertinent, behoorlijk, concreet, precies en uitdrukkelijk gemotiveerd, met uitvoerige vermelding van de onderliggende feitelijke en juridische motieven. Tevens is verwerende partij bij haar besluitvorming uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, en heeft zij de determinerende feitelijke en juridische gegevens uit het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar in overweging genomen, correct beoordeeld en afgewogen en is zij op die gronden en in alle redelijkheid tot een besluit gekomen.

Tenslotte schendt de bestreden beslissing evenmin het zorgvuldigheidsbeginsel. Uit de bestreden beslissing blijkt immers ontegensprekelijk dat verwerende partij wel degelijk het administratief dossier afdoende en zorgvuldig heeft onderzocht, dat zij op basis van dit zorgvuldig samengesteld en volledig administratief dossier een volledig zicht heeft kunnen krijgen op het administratief beroep en bijgevolg in redelijkheid een gefundeerde beslissing heeft kunnen nemen.

De bestreden beslissing schendt geenszins de aangegeven bepalingen en/of algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

...

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan toe:

“ ...

2.1.2.1 HET EERSTE MIDDELONDERDEEL IS ONGEGROND

15 *De in dit middel ingeroepen bepalingen uit de VCRO luiden als volgt:*

...

16 *Het bericht dat een stedenbouwkundige vergunning werd verleend, werd door de tussenkomende partij, titularis van de vergunning, op 6 april 2017 aangeplakt.*

17 *De aanplakking werd op 13 juni 2017 door de gemeentesecretaris van de gemeente Overijse geattesteerd (stuk nr. 4) . De bewoordingen van dat attest luiden als volgt:*

“Ondergetekende Dieter Vanderhaeghe, gemeentesecretaris van de gemeente Overijse verklaart dat de bekendmaking van de stedenbouwkundige vergunning dd. 21 maart 2017 afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen (dossier nummer 2017_024_K) voor het aanleggen van een mestopslag op het grondgebied van Overijse werd uitgehangen vanaf 6 april 2017.

De aanplakking gebeurde op het terrein gelegen te Generaalbosweg zn”.

18 *Dat de aanplakking daadwerkelijk heeft plaatsgevonden, blijkt ook uit de foto die hierbij als stuk nr. 3 wordt gevoegd.*

19 *Uit rechtspraak van Uw Raad blijkt dat het attest van aanplakking niet dient te vermelden op welke manier er effectief werd overgegaan tot aanplakking, of hoe de gemeentesecretaris of diens gevolmachtigde heeft vastgesteld dat de mededeling dat een vergunning werd verleend op de aanvangsdatum van de aanplakking daadwerkelijk uithing.*

De attestering dat tot aanplakking is overgegaan en wanneer dit is gebeurd, volstaat .

20 *Het attest dat op 13 juli 2017 werd opgesteld, voldoet aan deze vereisten, zodat het attest van aanplakking werd afgeleverd overeenkomstig artikel 4.7.19, § 2 VCRO. Het attest heeft bijgevolg bewijskracht tot het tegendeel bewezen is .*

21 *In het attest van aanplakking moet volgens rechtspraak van uw Raad ook niet te worden aangegeven dat de aanplakking gedurende dertig dagen zou zijn blijven hangen:*

...

22 *Hoewel de verzoekende partij beweert dat haar door een gemeentebeambte werd meegedeeld dat de aanplakking nooit werd gecontroleerd, blijkt nochtans uit het PV van vaststelling, dat de verzoekende partij zelf bijbrengt , dat het diensthoofd Ruimtelijke Ordening van de gemeente heeft verklaard de aanplakking zelf ter plaatse te hebben gecontroleerd.*

De verzoekende partij beweert dat het attest van aanplakking louter en alleen op basis van de eenzijdige “verklaring” van de heer Fluyt zou zijn opgesteld . Dit blijkt evenwel geenszins uit het attest, of uit het administratief dossier. Die “verklaring”, waar de verzoekende partij naar verwijst, betreft overigens louter het formulier waarmee de vergunninghouder de

gemeente ervan op de hoogte moet brengen dat de aanplakking werd uitgevoerd. Daaruit blijkt geenszins dat het attest enkel op basis van dit formulier werd opgesteld.

23 Daarbij komt ook nog dat er in het administratief dossier van de deputatie een foto van de aanplakking aanwezig was. Die foto (stuk nr. 3) toont aan dat de mededeling dat een stedenbouwkundige vergunning werd verleend aan de straatzijde (Generaalbosweg) van het betrokken perceel, op een groot paneel, werd aangebracht.

24 De verzoekende partij slaagt er niet in om de vaststellingen uit het attest van aanplakking te ontkrachten. De getuigenverklaringen die zij daartoe aanbrengt zijn onvoldoende om de bewijswaarde van het attest, dat aan de decretale vereisten voldoet, en door een foto wordt ondersteund, teniet te doen.

Het attest van aanplakking dient dus in aanmerking genomen te worden voor wat betreft de startdatum van de aanplakking, die tevens de startdatum is van de vervaltermijn waarbinnen het administratief beroep moet worden ingesteld.

Ook uit een recent arrest van Uw Raad blijkt dat een deputatie, indien dan al zou moeten worden aangenomen dat het attest van aanplakking niet zou volstaan voor het bewijs van de eerste dag van de aanplakking, ook rekening kan houden met andere bewijsmiddelen, zoals fotomateriaal.

In casu kon de verwerende partij dan ook redelijkerwijze, op basis van het attest van aanplakking, waarvan de inhoud door fotomateriaal wordt ondersteund, beslissen tot de niet-ontvankelijkheid van het administratief beroep.

De twijfel die de verzoekende partij tracht te zaaien omtrent de het fotomateriaal is onvoldoende om de bewijswaarde ervan te ontkrachten. Minstens maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de deputatie kennelijk onredelijk zou hebben gehandeld, door een hogere bewijswaarde te hechten aan het fotomateriaal dan aan de door de verzoekende partij bijgebrachte "getuigenverklaringen".

25 Op basis van al deze elementen is de deputatie dan ook terecht tot het besluit kunnen komen dat de aanplakking is gestart op 6 april 2017, zodat het administratief beroep, dat pas 3 maanden later, op 6 juli (!) 2017 werd ingesteld, laattijdig, en dus onontvankelijk was.

2.1.3 HET TWEDE MIDDELONDERDEEL IS ONGEGROND

26 De deputatie heeft in de bestreden beslissing op afdoende wijze aangegeven waarom zij van oordeel is geweest dat het attest van aanplakking aan alle decretale vereisten daaromtrent voldoet, en bijgevolg als bewijs van de startdatum voor de beroepstermijn moet gelden:

...

27 Uit bovenstaande motivering blijkt afdoende waarom de deputatie het beroep onontvankelijk heeft verklaard. De deputatie heeft vastgesteld dat het attest van de gemeentesecretaris aanwezig is. Hoewel de verzoekende partij getuigenverklaringen heeft

bijgebracht, kunnen deze volgens de deputatie niet volstaan om de bewijswaarde van het attest te ontkrachten, mede gelet op de foto's die van de aanplakking bestaan.

Op basis van deze motivering is het voor de verzoekende partij voldoende duidelijk waarom de deputatie haar beroep onontvankelijk heeft verklaard, en het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar niet werd gevolgd.

Het middelonderdeel is ongegrond.

2.1.4 HET DERDE MIDDELONDERDEEL IS ONGEGROND

28 De verzoekende partij betwist de juistheid van de verklaring van de gemeentebeambte, dat zij op 6 april 2017 een controle op de aanplakking heeft uitgevoerd. Zij doet dit evenwel louter en alleen op basis van een vermoeden dat de beambte op dat moment nog niet op de hoogte kon zijn van de aanplakking, die de zelfde dag plaats vond.

Er is evenwel geen reden om aan te nemen dat die verklaring onjuist is. Dat zij eerder verklaarde dat binnen de gemeente Overijse, aanplakkingen nooit gecontroleerd worden, doet daaraan geen afbreuk. Bovendien wordt de inhoud van het attest door fotomateriaal ondersteund. De verzoekende partij slaagt er niet in om de bewijswaarde van dit fotomateriaal te ontkrachten.

De deputatie heeft het zorgvuldigheidsbeginsel dan ook niet geschonden door te besluiten dat het attest van aanplakking aan de decretale vereisten voldoet.

Het derde middelonderdeel is ongegrond.

...”

4.

De verzoekende partij reageert als volgt:

“ ...

Eerste onderdeel: schending van artikelen 4.7.19 §2 iuncto 4.7.21 §3, 3° VCRO

...

Artikel 4.7.19 §2 VCRO bepaalt aldus dat er slechts sprake kan zijn van (regelmatige) aanplakking in de zin van artikel 4.7.19 VCRO indien deze aanplakking gedurende dertig dagen bleef hangen.

De aflevering van het attest waarvan sprake in artikel 4.7.19 §2 VCRO kan slechts regelmatig gebeuren indien de bevoegde burgemeester “erover waakt” dat tot deze regelmatige aanplakking is overgegaan.

Nochtans heeft verzoekster in het administratief beroepschrift opgeworpen dat de aanplakking niet regelmatig plaats heeft gevonden omdat de aanplakkingstermijn van 30 dagen niet werd nageleefd.

Uit het administratief dossier blijkt dat het attest van aanplakking, afgeleverd door de gemeentesecretaris; onregelmatig is wegens gebrek aan controle, hetgeen door de

gemeente werd toegegeven, minstens zijn er manifest tegenstrijdige elementen door de gemeente aangevoerd omtrent de daadwerkelijke controle van de aanplakking.

De tegenstrijdige verklaringen van mevr. Catry, het diensthoofd van de stedenbouwkundige dienst te Overijse, doen op zijn minst ernstige twijfels rijzen over de ernst waarop deze dienst de controle van aanplakkingen ter harte neemt.

De deputatie heeft onterecht gesteld dat er sprake is van een regelmatige aanplakking in de zin van artikel 4.7.19 VCRO op grond waarvan de gemachtigde van de burgemeester een attest kon afleveren.

Ook Uw Raad heeft herhaaldelijk gesteld dat een attest van aanplakking dat louter gebaseerd is op de verklaring op eer van de aanvrager, geen regelmatig attest van aanplakking is in de zin van de VCRO.

Dit werd door Uw Raad recent nog bevestigd.

...

Het bestuur dat stelt:

“Er is een attest van de secretaris en dit is geldig tot er een bewijs van het tegendeel is”

schendt daarmee kennelijk artikel 4.7.19 VCRO en de erin vervatte begrippen.

Dit wordt bovendien regelmatig door de toezichthoudende overheden gecommuniceerd, zodat noch de gemeente Overijse, noch verweerster hieromtrent onwetend kan zijn.

Zo luidde een recent nieuwsbericht van de Vlaamse Overheid op haar website nog:

...

Een foto, genomen door de vergunningskrijger zelf, bij de zogezegde aanvang van de termijn, is slechts een momentopname en kan onmogelijk tot het bewijs dienen zoals gevraagd door de Vlaamse Overheid.

Ook het Grondwettelijk Hof bevestigde deze zienswijze, en het belang van controle door de gemeente, gelet op de belangrijke gevolgen van het afgeleverde attest voor belanghebbende derden:

Het Grondwettelijk Hof overweegt immers met betrekking tot de aanplakking als vorm van bekendmaking van vergunningsbeslissingen in het arrest nummer 8/2011 van 27 januari 2011:

...

rechtszekerheid indien de gemeente niet overgaat tot controle, nu elke belanghebbende derde moet kunnen vertrouwen op de waarachtigheid van het attest dat tot stand komt en de burgemeester “bovendien” erover moet waken dat deze controle gebeurt.

Daaruit volgt dat de beroepstermijn, bedoeld in art. 4.7.21 VCRO, slechts kan lopen in zoverre er een regelmatige aanplakking is.

Oordelen dat de beroepstermijn verstreken is, hoewel niet kan gesteld worden dat de aanvrager regelmatig is overgegaan tot aanplakking in de zin van de VCRO, is een schending van artikel 4.7.21 VCRO.

Er is geen eenduidige startdatum van de aanplakking, noch is de volledige termijn van de aanplakking gerespecteerd waardoor in elk geval geen sprake kan zijn van het verstrijken van de beroepstermijn.

Het middelenonderdeel is gegrond.

b) Tweede onderdeel: schending van artikel 4.7.23 §1 iuncto artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve rechtshandelingen

Artikel 4.7.23 §1 stelt:

...

Uit deze bepaling blijkt dat de deputatie in haar besluitvorming rekening moet houden met de overwegingen en de beslissingen van de PSA. De deputatie die wenst af te wijken van het verslag van de PSA dient dit toe te lichten en aldus ontstaat er een verzwaarde motiveringsplicht.

Uw Raad stelde in dat verband immers:

...

De uitdrukkelijke motiveringsplicht die overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet op de overheid rust, vereist dat elke administratieve beslissing met individuele strekking afdoende, correct en pertinent gemotiveerd is.

Een administratieve beslissing, overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet, mag niet gesteund zijn op tegenstrijdige motieven.

Elke administratieve beslissing, op grond van het materiële motiveringsbeginsel, moet gesteund zijn op motieven die zowel in feite als in rechte toelaatbaar zijn.

Het bestreden besluit gaat aldus onterecht voorbij aan de bezwaren in het andersluidend verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, zonder dit ook maar op enige wijze te motiveren.

Verweerster was, overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet en het zorgvuldigheidsbeginsel, gehouden om de argumenten en bezwaren van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, zoals geformuleerd in haar verslag, te onderzoeken en de andersluidende elementen in dit verslag te ontmoeten en motiveren.

Dit is kennelijk niet gebeurd. Hoewel de PSA uitdrukkelijk verwijst naar de vaste rechtspraak van Uw Raad waarin bepaald wordt dat het attest geen attest kan zijn met bewijskracht tot het tegendeel werd bewezen bij gebreke aan controle;

En hoewel de gemeente uitdrukkelijk toegeeft dat geen enkele vorm van controle is gebeurd;

Stelt verweerster toch dat dit attest bewijskracht heeft tot het tegendeel werd bewezen, en stelt zij een eenzijdig genomen foto boven de schriftelijke verklaring van alle omwonenden

en een regelmatige passant (iemand die op zeer regelmatige tijdstippen de moestijn tegenover het bewuste perceel komt bewerken) en dit zonder bijkomende motivering.

De motiveringsplicht is kennelijk geschonden. Het middelenonderdeel is gegrond.

c) Derde onderdeel: Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

Luidens het zorgvuldigheidsbeginsel is de overheid gehouden elke administratieve beslissing slechts te treffen na zorgvuldige voorbereiding en beoordeling van het dossier, zowel in feite als in rechte en zich zo nodig voldoende dient te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen.

Uit het administratieve dossier blijken echter verschillende tegenstrijdigheden, minstens blijken er enkele kennelijke onduidelijkheden.

Zo stelt de gemeente Overijse dat het attest gebaseerd is op de verklaring op eer en dat zij geen controle heeft uitgevoerd op de aanplakking.

Nochtans heeft het diensthoofd Ruimtelijke Ordening van de gemeente Overijse, mevrouw E. CATRY, verklaard aan de instrumentaliserende gerechtsdeurwaarder dat zij de controle van aanplakking heeft uitgevoerd, en dit voor de datum dat zij op de hoogte kon zijn van de aanplakking.

Er is thans enerzijds de verklaring van diezelfde mevrouw CATRY dd. 23 augustus 2017 aan verweerster dat zij géén controle heeft uitgevoerd (Stuk 17).

En anderzijds is er haar verklaring aan de gerechtsdeurwaarder van een controle die in beginsel niet kan plaatsgevonden hebben.

Deze manifeste onduidelijkheid noopt tot verder onderzoek wil een zorgvuldig besluit omtrent de zagezegde regelmatige aanplakking genomen worden.

Het bestuur dat deze kennelijke tegenstrijdigheid, minstens kennelijke onduidelijkheid, laat bestaan en alsnog op grond van deze onduidelijkheden een besluit treft, schendt het zorgvuldigheidsbeginsel gelet op de onvolledige informatie waarover zijn beschikt.

Het bestreden besluit steunt zich blindelings op het attest van aanplakking dat louter de verklaring op eer van de aanvrager kan attesteren.

De tussenkomende partij haalt in haar antwoordnota een arrest aan van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 19 juni 2018 (RvVb/A/1718/1041) om daaruit te besluiten dat een deputatie, buiten het attest van aanplakking, ook rekening kan houden met andere bewijsmiddelen zoals fotomateriaal. Dit wordt niet betwist. De vergelijking met huidig dispuut gaat echter niet op. Het aangehaalde arrest besluit tot de niet ontvankelijkheid van het beroep in een dossier, waarbij een openbaar onderzoek heeft plaatsgevonden, waarbij een aangestelde van de gemeente zelf de aanplakking had verricht en foto's had gemaakt, en waarbij de verzoeker, buiten de eigen verklaringen, geen enkel ander (getuigen-)bewijs naar voren bracht en zelfs erkent op een zeker moment de aanplakking te hebben vastgesteld. Het feit dat, conform dit arrest, een deputatie rekening kan houden met andere

bewijs middelen, ontslaat haar niet van de verplichting een gemotiveerde en redelijke afweging te maken van de verschillende voorgelegde bewijzen en verklaringen. Het is duidelijk dat de omstandigheden van het aangehaalde arrest niet te vergelijken vallen met de omstandigheden in dit dossier. De verwijzing door de tussenkomende partij naar dit arrest is dus niet dienstig.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In het eerste en derde middelonderdeel samengenomen stelt de verzoekende partij in essentie dat haar administratief beroep ten onrechte als laattijdig (en bijgevolg onontvankelijk) wordt verklaard op basis van het attest van aanplakking afgeleverd door de gemeentesecretaris.

Zij stelt dat het attest van aanplakking enkel berust op de eenzijdige verklaring van de tussenkomende partij als aanvrager van de betrokken vergunning en zonder dat er enige controle op de aanplakking is gebeurd door de gemeentesecretaris of zijn gemachtigden minstens dat hierover twijfel bestaat. Zo had de tegenstrijdige verklaring van het diensthoofd ruimtelijke ordening van de gemeente de verwerende partij ertoe moeten aanzetten om een verder onderzoek te voeren naar de regelmatigheid van de aanplakking.

De verzoekende partij is het standpunt toegedaan dat het attest van aanplakking in die omstandigheden geen afdoende bewijs vormt van de conforme aanplakking van de vergunningsbeslissing op basis waarvan het aanvangspunt van de vervaltermijn wordt berekend van dertig dagen waarover zij overeenkomstig artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO als derde belanghebbende beschikt om georganiseerd administratief beroep in te stellen.

Er kan volgens de verzoekende partij dan ook geen sprake zijn van een verstrijken van de beroepstermijn.

2.

Artikel 4.7.19, §2 VCRO luidt in de toepasselijke versie als volgt:

“ ...

Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde levert op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende, vermeld in artikel 4.7.21, § 2, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af.

...”

Artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO luidt in de toepasselijke versie als volgt:

“ ...

Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat :

...

3° voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende : de dag na de startdatum van de aanplakking.

...”

De voorbereidende werken (*Parl.St. VI.Parl. 2008-09, nr. 2011/1, 187-188, randnr. 557*) stellen hieromtrent het volgende:

“ ...

Uitgangspunt voor de berekening van de beroepstermijn voor derden-belanghebbenden

...

De bewijslast om aan te tonen dat de aanvrager aan zijn aanplakkingsplicht heeft verzaakt, berust bij de persoon die het beroep instelt. Meestal zal dat gebeuren aan de hand van middelen die een vrije bewijswaarde hebben en die dus door de deputatie moeten worden gewaardeerd, het gaat dan bvb. om getuigenverklaringen of aanwijzingen waaruit een feitelijk vermoeden kan worden afgeleid. Het is wenselijk dat op de aanplakkingsplicht een degelijk gemeentelijk overheidstoezicht wordt geïnstalleerd.

...”

Het Grondwettelijk Hof overwoog daaromtrent het volgende (in arrest nr. 2011/8 van 27 januari 2011):

“ ...

B.13.3.3.4. Het feit dat de beroepstermijn voor vergunningsbeslissingen ingaat de dag na die van de aanplakking is ingegeven door het doel de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen, wat niet mogelijk is wanneer de aanvang van de beroepstermijn afhangt van de kennisneming van de beslissing door de verzoeker. Daarbij vermocht de decreetgever rekening te houden met het feit dat het gaat om hetzij grote projecten, waarvan genoegzaam bekend zal zijn dat de vergunning werd verleend, hetzij projecten waarvan de weerslag is beperkt tot de onmiddellijke omgeving van de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De decreetgever kon dan ook redelijkerwijs ervan uitgaan dat de aanplakking een geschikte vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van de vergunningsbeslissing.

*Bovendien dient de bevoegde burgemeester erover te waken dat tot aanplakking wordt overgegaan en attesteert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanplakking. Het gemeentebestuur dient op eenvoudig verzoek een gewaarmerkt afschrift van dat attest af te geven ... De dag van eerste aanplakking moet uitdrukkelijk worden vermeld (*Parl. St., Vlaams Parlement, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 181*). Bijgevolg kan een belanghebbende weten wanneer de beroepstermijn aanvangt en wanneer die verstrijkt.*

In de parlementaire voorbereiding van het decreet van 27 maart 2009 wordt eveneens gepreciseerd dat indien de aanplakking niet of niet correct geschiedt, dit «wordt [...] 'gesanctioneerd' door middel van de beroepstermijnenregeling» .... Hieruit dient te worden afgeleid dat in dat geval de burgemeester de aanplakking niet vermag te attesteren, zodat de beroepstermijn geen aanvang neemt.

...

Hieruit volgt dat (het bewijs van) de datum van de regelmatige aanplakking determinerend is bij de beoordeling van de tijdigheid van het administratief beroep ingesteld door een belanghebbende derde, aangezien ten aanzien van hem de beroepstermijn van dertig dagen om administratief beroep in te stellen begint te lopen van de dag na deze van de aanplakking van de mededeling van de afgifte van de stedenbouwkundige vergunning in eerste administratieve aanleg. De verzoekende partij die als belanghebbende derde de regelmatigheid van de aanplakking betwist, dient daarvan het bewijs te leveren.

Het attest van aanplakking in de zin van artikel 4.7.19, §2, derde lid VCRO vormt in dat verband een belangrijk bewijsmiddel om de datum van de (regelmatige) aanplakking aan te tonen, maar betreft niet het enige mogelijke bewijsmiddel. De datum van (regelmatige) aanplakking kan desgevallend ook worden aangetoond dan wel worden betwist met andere bewijsmiddelen, die door de verwerende partij in haar beoordeling worden betrokken en geëvalueerd. Dit kan onder meer noodzakelijk zijn indien de bewijswaarde van het attest van aanplakking en de daarin vermelde startdatum van aanplakking en/of de volledige duur van de aanplakking op basis van andere (bewijs)stukken in vraag wordt gesteld.

3.

In eerste instantie betwist de verzoekende partij dat er een regelmatige aanplakking van de vergunningsbeslissing heeft plaatsgevonden gedurende dertig dagen vanaf 6 april 2017 zoals vermeld in het attest van aanplakking. Meer bepaald stelt zij dat dit attest is gebaseerd op de loutere verklaring op eer van de tussenkomende partij als aanvrager van de vergunning en zonder dat de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde de aanplakking heeft gecontroleerd. In het bijzonder of de aanplakking daadwerkelijk gedurende dertig dagen heeft plaatsgevonden.

Met de bestreden beslissing verklaart de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partij onontvankelijk en overweegt het volgende:

“ ...

Tot de aanplakking werd overgegaan op 6 april 2017 volgens het attest, afgeleverd door de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde.

In het beroepschrift wordt het attest van de gemeente in twijfel getrokken. Op 27 juli 2017 werd de gemeente verzocht om verduidelijking te krijgen betreffende de aanplakking en de wijze waarop deze heeft plaatsgevonden. Op 23 augustus 2017 deelt de gemeente mee dat het attest gebaseerd is op de verklaring op eer en dat zij geen controle heeft uitgevoerd op de aanplakking.

Er is een attest van de secretaris en dit is geldig tot er een bewijs van het tegendeel is. Het attest van de gemeente is er. Alleen de duur van uithangen wordt betwist. Zeggen dat niet bewezen is dat het er 30 dagen heeft gehangen is geen bewijs van tegendeel. De getuigenissen van de mensen zijn een aanzet van bewijs, maar het is geen bewijs op zich.

Er zijn foto's die aantonen dat het uitgehangen heeft. De latere verklaring van de gemeente is geen bewijs van tegendeel.

Gelet op de aanplakking op 6 april 2017 en het beroep dat gedateerd is op 6 juli 2017 is de termijn van 30 dagen niet gerespecteerd en wordt vastgesteld dat het beroep laattijdig is en aldus onontvankelijk.

...

Hieruit blijkt dat de verwerende partij in hoofdzaak steunt op het attest van aanplakking en de daarin vermelde datum van 6 april 2017 en waarbij de verwerende partij oordeelt dat de daarin gedane vaststellingen niet worden weerlegd met bewijs van het tegendeel.

4.

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij in eerste instantie ter weerlegging van het attest van aanplakking zes getuigenverklaringen heeft bijgebracht waarin wordt aangegeven dat er gedurende de periode april, mei en juni 2017 geen aanplakking van een vergunningsbeslissing voor de aangevraagde mestopslag heeft plaatsgevonden. Wel verklaren de betrokkenen dat al die tijd de oude bouwvergunning voor de bouw van de loods aangeplakt is gebleven. Dit laatste wordt door de tussenkomende partij niet betwist, in de zin dat zij bevestigt dat op hetzelfde paneel reeds eerder een stedenbouwkundige vergunning werd aangeplakt *“die ook gedeeltelijk zichtbaar bleef na nieuwe aanplakking”*.

In de mate dat de betrokken getuigenverklaringen eenstemmig aangeven dat er geen aanplakking heeft plaatsgevonden, vormen deze stukken een element in het dossier dat redelijkerwijze twijfel kan doen rijzen of de betrokken mededeling dat een vergunning werd verleend daadwerkelijk met ingang van 6 april 2017 en gedurende een periode van 30 dagen duidelijk zichtbaar en leesbaar werd aangeplakt. De verwerende partij overweegt in de bestreden beslissing dat de betrokken getuigenverklaringen een begin (aanzet) van bewijs vormen en geeft derhalve met zoveel woorden aan dat de beweerde feiten (namelijk het gebrek aan aanplakking) minstens waarschijnlijk worden gemaakt. Dit in het bijzonder voor wat de (volgehouden) duur van de aanplakking betreft.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt echter geenszins waarom de overige door de verzoekende partij aangedragen argumenten en meer bepaald de tegenstrijdige verklaringen van het diensthoofd ruimtelijke ordening, niet worden bijgetreden dan wel het begin van bewijs door de getuigenverklaringen niet weten aan te vullen tot bewijs.

5.1.

Zo verwijst de verzoekende partij zowel in haar beroepsschrift als in de huidige procedure voor de Raad op de tegenstrijdige verklaringen van het diensthoofd ruimtelijke ordening van de gemeente Overijse om het attest van aanplakking in twijfel te trekken. Meer bepaald wijst de verzoekende partij op een proces-verbaal van vaststelling van de gerechtsdeurwaarder, dat zij als stuk bij haar administratief beroepsschrift voegt, met betrekking tot een gesprek op 16 juni 2017 tussen de raadsman van de verzoekende partij en het diensthoofd ruimtelijke ordening van de gemeente Overijse, waarin deze laatste verklaart dat zij persoonlijk op 6 april 2017 de aanplakking ter plaatse heeft geverifieerd.

Daar tegenover staat de in de bestreden beslissing aangehaalde mededeling van de gemeente van 23 augustus 2017 – die eveneens deel uitmaakt van het administratief dossier - waarin wordt gesteld dat steeds gevraagd wordt aan de bouwheer *“een document in te dienen met een foto*

waarbij gemeld wordt dat dit uitgeplakt werd” dat hierop “steekproeven gedaan worden door onze diensten ter nazicht” maar dat “voor dit dossier (...) geen controle (is) uitgevoerd.”

5.2.

In de motivering van de bestreden beslissing beperkt de verwerende partij zich tot een verwijzing naar haar vraag tot verduidelijking aan de gemeente en het antwoord dat zij daarop mocht ontvangen van de gemeente enerzijds, en anderzijds de vaststelling dat de bijgebrachte getuigenverklaringen een aanzet van bewijs vormen ter weerlegging van het attest van aanplakking. Van de voormelde tegenspraak in de verklaringen is in de motivering van de bestreden beslissing geen spoor terug te vinden.

Zowel de tegenstrijdige verklaringen van het diensthoofd ruimtelijke ordening als de bijgebrachte getuigenverklaringen kunnen meer dan gerede twijfel doen ontstaan over de regelmatigheid van de aanplakking van de bekendmaking van de afgifte van de betrokken stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van een mestopslag, gedurende een periode van 30 dagen op een duidelijk zichtbare en leesbare wijze.

In die zin kon de verwerende partij zich niet zonder miskenning van de op haar rustende motiveringsplicht beperken tot de overweging dat de getuigenissen *“geen bewijs op zich zijn”* en er *“foto’s zijn die aantonen dat het uitgehangen heeft”* aangezien dit in het licht van de concrete elementen van het dossier en in weerwil van het andersluidende standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, geen afdoende pertinente en draagkrachtige verantwoording vormt voor de beslissing dat de beroepstermijn in hoofde van de verzoekende partij is verstreken en het beroep derhalve laattijdig is ingesteld.

6.

Overeenkomstig artikel 4.7.15 VCRO bepaalt de Vlaamse regering welke vergunningsaanvragen aan een openbaar onderzoek moeten worden onderworpen. Aan deze bepaling is uitvoering gegeven met het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging.

De voorliggende aanvraag werd niet onderworpen aan een openbaar onderzoek en diende ook niet te worden openbaar gemaakt op grond van de voormelde bepalingen. Dit neemt niet weg dat de verzoekende partij als aanpalende buur, bijgevolg pas ten vroegste op het ogenblik van de bekendmaking van de afgifte van een stedenbouwkundige vergunning, van de (vergunningsmatige) intenties van de tussenkomende partij op de hoogte kon zijn.

In de mate dat de verzoekende partij, bij gebrek aan enige ruchtbaarheid omtrent de aanvraag, niet was gealarmeerd omtrent de lopende vergunningsprocedure, kan haar evenmin een gebrek aan alertheid worden verweten.

Het middel is gegrond.

B. Tweede middel

Het tweede middel wordt niet onderzocht aangezien dit geen aanleiding kan geven tot een ruimere vernietiging.

VII. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

In zoverre de voorliggende vordering gegrond wordt bevonden, dient de verwerende partij als de ten gronde in het ongelijk gestelde partij aangeduid te worden en vallen de kosten van het geding, zijnde de door de verzoekende partij betaalde rolrechten, ten laste van de verwerende partij.

2.

De Raad is verder van oordeel dat de (vrijwillige) tussenkomst van de tussenkomende partij de inzet van de procedure niet mag verzwaren voor de verzoekende partij, noch voor de verwerende partij, zodat de tussenkomende partij de kosten van haar tussenkomst zelf dient te dragen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv FLUVA is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 5 oktober 2017, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij met betrekking tot de stedenbouwkundige vergunning van de tussenkomende partij voor het plaatsen van een mestopslag op een perceel gelegen te 3090 Overijse, Generaalbosweg 24, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie N, nummer 14K2, onontvankelijk wordt verklaard.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 300 euro ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 9 april 2019 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Filip VAN ACKER